

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Džej. Pí.

OBSAH:

AKTUALITY	3
PŘEDVÁNOČNÍ TÝDEN	7
VÁNOČNÍ BESÍDKY	12
UPLYNULO 50 LET OD SMRTI JANA PALACHA	15
PRÁCE ŽÁKŮ.....	21
TIPY A RECENZE.....	22
ZÁVĚR.....	24

Milé čtenářky, milí čtenáři,

je tu leden, měsíc, který svému jménu ostudu nedělá, neboť venku je pořádná zima. Není proto nic příjemnějšího, než si někde v teple přečíst zajímavé aktuality, tipy a recenze, např. na počítačové hry, nebo povedené slohové práce našich žáků. To vše vám Džej.Pí. právě teď nabízí.

Aktuální číslo časopisu se věnuje osobě Jana Palacha, jehož jméno nese naše škola v názvu a jeho iniciály tvoří i název našeho školního časopisu. Právě v lednu si připomínáme významné výročí spojené s tímto jménem.

Měsíc leden je startovní čarou nového roku. Dle různých astrologických předpovědí by ten letošní měl přinést vlnu štěstí, bohatství, zkrátka rok 2019 by měl být rokem hojnosti. Doufejme, že na tom něco bude, neboť i čínský horoskop je letos ve znamení Vepře.

Tutově rok 2019 bude pořádná jízda, tak si ji užijte.

Šťastnou cestu přeje Bára a Eva

AKTUALITY

MIKULÁŠ, ANDĚLÉ A ČERTI VE ŠKOLE

5. prosince do naší školy zavítal Mikuláš se svými kumpány. Během dopoledne navštívili jednotlivé třídy a celý den byl ve znamení Mikulášské, andělské i čertovské nálady i učení.

3.A

Také do 3. A zavítal Mikuláš se svou družinou. V některých dětech byla malá dušička, ale všichni byli stateční a neukápla ani slzička. Své hříchy i hříšky vykoupili básničkou a písničkami. Každý dostal za odměnu sladoučký perník.

Celé dopoledne bylo ve znamení Mikulášské, andělské i čertovské nálady i učení.

3. B V HRÁDKU

V pátek 14. 12. si žáci 3. B byli prohlédnout krásnou výstavu dřevěných loutek v Hrádku. Výstavou je provázela velmi milá paní průvodkyně, která o jednotlivých loutkách uměla moc hezky vyprávět. Dětem také často kladla záludné otázky, na které ale děti hned měly originální odpovědi. Žáci si také během výtvarné dílny mohli vyrobit krásné maňásky.

3.A VÝSTAVA LOUTEK S DÍLNIČKOU

V předvánočním čase se žáci vypravili do Hrádku v Kutné Hoře a zhlédli krásnou výstavu loutek. Dozvěděli se, jak se loutky vyrábějí, oblékají, vodí, jaké jsou druhy loutek a mnoho dalších zajímavých věcí. Pro štěstí si pohladili loutkové čertíky Kubu a Matěje a na závěr si vyrobili vlastního maňáška.

PROSINCOVÁ PŘEDŠKOLÁCKÁ HODINKA

Ve středu 12. prosince se uskutečnila 1. předškolácká hodinka v tomto školním roce pod vedením paní učitelky Vlasákové a paní učitelky Krupičkové.

3.B v BARBOŘE

Dne 17. 12. žáci navštívili jeden z architektonických skvostů Kutné Hory, a to Chrám sv. Barbory. V chrámu se děti rozdělily na tři skupinky a plnily různé úkoly – sestavovaly citát, hledaly co nejvíce zdrojů světla a různé objekty, které dostaly vyobrazené na fotografii, počítaly, kolikrát se v chrámu nachází Ježíš Kristus. Jednotlivé úkoly doplňovalo povídání paní průvodkyně o tom, proč vlastně slavíme Vánoce, kdo byl Ježíš Kristus a jak Betlémská hvězda přivedla do Betléma tři mudrce (Tři krále), kteří právě narozeného Ježíška obdarovali cennými dary. Nakonec děti dostaly svíčku a stužku, na kterou napsaly jméno toho, kdo je pro ně světlem jejich života a svíčku na chvilku zapálily.

BETLÉMOVÁNÍ - 5.A

Dne 13.12.navštívili žáci z 5.A kostel sv. Jana Nepomuckého, kde pro ně byl připraven vánoční program. Poslouchali poutavé vyprávění o adventním čase, vyzkoušeli si několik vánočních zvyků a v dílničce si vyrobili vrkoč. Ocitli se také ve sklepě, kde na ně čekala veselá čertice, se kterou si na závěr zaspívali koledu.

Vítězka výtvarné soutěže "Hledáme vodnici"!

Vodník Pepa na loreckém rybníce hledal svoji manželku. A tak se žáci ze žluté a bílé družiny a žáci z přírodovědeckého kroužku ZŠ T. G. Masaryka pokusili navrhnout, jak by ta správná vodnická žena měla vypadat. Musíme říct, že děl se sešlo několik. Ale vyhrát může jenom jeden. A naše žačka Nguyen Le Quynh Anh si vykreslila první místo. Porota na Facebooku vybrala ještě 3 další díla a jedno dílo vybral sám pan Németh. Tak jsme zvědaví, jak nakonec ta vodnice bude vypadat.

Slavnostní předání cen proběhne 19.1.2019 od 16:00 hod. u Havíře.

Vyhodnocení výtvarné soutěže – hnutí na vlastních nohou – stonožka byla 10.1. ukončena. Vyhlášení výsledků a předávání odměn se uskuteční při vydávání vysvědčení za 1. pololetí. V příštím díle Džej. Pí. zveřejníme výherce.

PŘEDVÁNOČNÍ TÝDEN

Před Vánoci bylo ve škole opravdu rušno. Uskutečnily se nejrůznější akce, výlety a vše bylo zakončené vánočními besídkami, jež byly plné sladkého cukroví, čaje a dárečků.

PŘEDVÁNOČNÍ TÝDEN V 1.C

Předvánoční týden byl plný zábavy. V pondělí žáci navštívili knihovnu. Dozvěděli se mnohé o adventním čase, např. kdo to byl Mikuláš, co jsou to Barborky, kdo byla Lucie.

Při zpáteční cestě zbylo i trochu času na sněhové radovánky. Ve čtvrtek se žáci s paní učitelkou vypravili do kina na krásnou pohádku – Když draka bolí hlava a ještě stihli rodičům vyrobit vánoční dáreček a přáníčko.

Poslední dny před Vánocemi si prvňáčci společně s paní učitelkou také četli z knížky Ježíšek vypráví o vánočních tradicích. Hodně si o tradicích povídali, kreslili si k nim obrázky a nakonec si i některé vyzkoušeli.

PŘEDVÁNOČNÍ TÝDEN V DRUHÝCH TŘÍDÁCH

V pondělí žáci druhých tříd zdobili keramiku, kterou si vyráběli na Mikuláše a zavítali do „kina“, které jim připravili žáci z 2.A. V úterý se vydali do Šestajovic u Prahy, kde navštívili čokoládovnu. Zde si vyrobili každý ručně zdobenou čokoládu, na bílou čokoládu malovali barevnou čokoládou a ještě dostávali míchátko, které se jim v horkém mléce rozpustilo a měli horkou čokoládu. Na závěr je samozřejmě čekalo nakupování vánočních dáreků ve voňavém krámku a prohlídka místní farmy. Ve středu se rozdělili na dvě skupiny. A vystřídali se v „sedleckých“ památkách. Zavítali do kostnice a do chrámu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele. Zde se dozvěděli zajímavost o akustice a zhlédli zajímavý film o výstavbě chrámu. Ve čtvrtek se vydali do kina na pohádku – Když draka bolí zub. A v pátek toto své putování zakončili vánoční besídkou s ochutnávkou cukroví, vánočním čajíčkem a samozřejmě i tady na ně nezapomněl Ježíšek a každému něco nadělil.

PŘEDVÁNOČNÍ KERAMIKA V 6.A,B

Žáci ze 6.A a 6.B si o hodině pracovních činností vyzkoušeli práci s keramickou hlínou. Bylo znát, že do keramické dílny zavítali skuteční profíci z 2. stupně, vznikly krásné výrobky.

7.AB V PRAZE

V úterý 18. 12. navštívily třídy 7. A,B, v rámci předvánoční exkurze, Pražský hrad a chrám sv. Víta. Žáci si prohlédli i Vladislavský sál, kopie korunovačních klenotů a prošli se Zlatou uličkou. Nejvíce ovšem všechny zaujalo vyzdobené Václavské náměstí a vánoční trhy.

PŘEDVÁNOČNÍ TOULKY 7.A

V rámci předvánočních akcí podnikla třída 7.A zasněženou procházku po Kutné Hoře. První zastávkou byl "Psí útulek". Žáci donesli pejskům spoustu dobrůtek. Další zastávka byla v chrámu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele. Prohlédli si krásně vánočně vyzdobený chrám až po strop a moc se všem líbil.

VÁNOČNÍ PROCHÁZKA KUTNOU HOROU – 7.B

Ve čtvrtek 20.12. se žáci 7.B vydali na procházku Kutnou Horou. Měli hned několik zajímavých zastávek a na každé z nich plnili ve skupinách připravené úkoly. První zastávka byla na vánočně vyzdobeném Palackého náměstí, následovalo muzeum čokolády, výstava loutek v Hrádku a na závěr prohlídka chrámu sv. Barbory. Celé dopoledne nádherně sněžilo, což jen umocnilo předvánoční atmosféru a před zimou se všichni na chvíli schovali do jedné z místních restaurací na šálek horkého čaje nebo čokolády.

PŘESPÁVÁNÍ VE ŠKOLE – 7.B

Ve čtvrtek 20.12. třída 7.B zůstala ve škole i přes noc a měla velmi nabitý program. Nejprve si žáci podmanili školní kuchyňku, kterou během chvíle provoněly vůně hamburgerů, pizzy a dalších dobrot, jež si žáci sami uvařili. Následovala chvílka odpočinku, kterou každý využil

po svém. Někdo vyzkoušel služby třídních vizážistek, někdo odpočíval ve spacáku, jiní nacvičovali své taneční kreace. Poté se žáci rozdělili na týmy a soutěžili ve hře typu Activity. Z vítězství se mohl radovat pouze jeden tým, ale ani ostatní nesmutnili, a tak si naplno užili další dávku zábavy, tentokrát při karaoke. Na závěr večera/začátek noci všichni zhlédli společně film a také dojedli poslední kuchařské výrobky a tajné zásoby. Přestože film v kombinaci s již pokročilejší noční hodinou některé unavil, našli se i tací, kteří vydrželi být vzhůru až do téměř ranních hodin.

VÁNOČNÍ BESÍDKY

I.C

Žáci I. C měli pestrý program své vánoční besídky. Zkusili si několik vánočních tradic, potěšili se dárečky, namlsali cukrovíčka, připili si na úspěšný rok 2019 a podívali se na krásnou pohádku Sobík Niko.

3.B

Dne 21. 12. také žáci ve 3. B slavili Vánoce. Děti nejprve nadepsaly vyrobená přáníčka pro své nejbližší, následně si ozdobily jablíčka či pomeranče různými dobrotami a potom se konečně vrhly na rozbalování dárků – to bylo radosti! Celé dopoledne také všichni ochutnávali výborné cukroví, vánočku a jiné dobroty.

4.A

Také ve 4.A se rozdávaly před prázdninami dárečky, pil se vánoční čaj a ochutnávalo cukroví.

5.A

Děti z 5.A na vánoční besídce ochutnávaly různé druhy cukroví (a to i se zavázanýma očima) a jiné dobroty, hrály hry, poslouchaly písničky a hlavně se těšily na dárečky, kterých se pod stromečkem sešla spousta.

7.A

Sváteční atmosféru předvánočního týdne, který byl bohatý na spoustu zážitků, zakončila 7.A třídní vánoční besídkou. Nechyběly tradiční čajík, cukroví, koledy a samozřejmě nazdobený stromeček a pod ním spousta dárků. "Ježíškové" rozdali nejdříve všem dárky...napětí a dobrá nálada stoupaly...a pak se všichni pustili do rozbalování. Překvapení, radost, smích, vzájemné poděkování a povídání si provázely celé dopoledne.

7.B

Také na třídu 7.B „Ježíšek“ nezapomněl, a tak žáci našli pod stromečkem spoustu dárečků. Rozbalování si žáci zpříjemnili poslechem koled a ochutnáváním cukroví.

8.A

Také ve třídě 8.A byly Vánoce jako vždy veselé a bohaté. Kromě dáreků proběhla také selfie foto chvílka nebo vánoční taneček.

UPLYNULO 50 LET OD SMRTI JANA PALACHA

Jan Palach (*11. srpna 1948 - † 19. ledna 1969)

Studium

Po maturitě chtěl Jan Palach studovat historii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Ačkoliv přijímací zkoušky složil dobře, nebyl pro velký počet uchazečů přijat. Zapsal se proto ke studiu zemědělské ekonomie na Vysoké škole ekonomické. Na jaře 1968 pomáhal na VŠE zakládat Akademickou radu studentů.

Na VŠE zažil Jan Palach také období Pražského jara, které pro něj znamenalo zásadní životní zlom. Již předtím se sice zajímal o politiku, v roce 1968 se však jeho zájem o věci veřejné ještě vystupňoval.

V roce 1968 mu byla schválena jeho žádost o přestup na Filozofickou fakultu. Ve Všetatech zažil také celonárodní šok, okupaci Československa vojsky pěti států Varšavské smlouvy. Dne **21. srpna 1968** se vypravil do Prahy, kde strávil několik následujících dní.

Příprava protestu

„Vzhledem k tomu, že naše národy se ocitly na pokraji beznaděje a odevzdanosti, rozhodli jsme se vyjádřit svůj protest a probudit svědomí národa.“

Z Palachova dopisu, 16. leden 1969

V říjnu 1968 nastoupil Jan Palach na Filozofickou fakultu UK v Praze. V listopadu 1968 se také aktivně zapojil do okupační stávkou, která však skončila neúspěchem. Několik jeho přátel a spolužáků později při výsleších uvedlo, že zlom v jeho chování nastal právě v tomto období.

Z pramenů vyplývá, že Jan Palach delší dobu přemýšlel o radikálním činu, který by vyburcoval veřejnost k odporu. Zvažoval různé formy protestu.

Dne 15. ledna 1969 se zúčastnil pohřbu svého strýce a následující den ráno odjel ze Všetat do Prahy. Na spořilovské koleje přijel 16. ledna 1969 patrně okolo osmé hodiny. Na pokoji napsal koncept a poté čtyři takřka identické dopisy, které podepsal jako „Pochodeň č. 1“. V dopisech uvedl, že je členem skupiny, která se rozhodla pro sebeupálení, aby probudila veřejnost z letargie. Vznosl dva požadavky související se svobodou slova – zrušení cenzury a zákaz rozšiřování Zpráv, které vycházely od konce srpna 1968 jako tiskovina okupačních vojsk. Žádal, aby lidé zahájili na podporu těchto požadavků časově neomezenou stávku. Pokud by nebyly požadavky do 21. ledna 1969 splněny, měly vzplanout „další pochodně“.

Patrně cestou do centra města vhodil do poštovní schránky zmíněné tři dopisy. Předtím zřejmě koupil známky a pohlednici Malostranského náměstí, na niž napsal adresu svého přítele Huberta Bystřičana a krátký pozdrav. Pohlednici podle všeho odeslal spolu s dopisy. Jisté je, že mezi 11.00 a 12.30 hod. zakoupil dvě umělohmotné nádoby, do nichž si nechal v Opletalově ulici načepovat benzín. S naplněnými nádobami a aktovkou v ruce zamířil zřejmě rovnou pod rampu Národního muzea. Pro svůj čin si vybral záměrně místo v centru Prahy, kde se po celý den nacházela řada lidí.

Protest

„V době, kdy jsem jmenovaného viděl hořet, plameny již byly tak mohutné, že jsem viděl spoře jen jeho výraz v obličeji (...) Než jsem však mohl něco podniknout, jmenovaný hořící mladík přeběhl vzdálenost od zdi pod Muzeem k zábradlí do blízkosti mého vozidla, přeskočil zábradlí od chodníku a kolem mého vozidla a vozidla MB 1000, které stálo po mé levé ruce, se přeřítíl do vozovky a zaběhl za elektrickou pouliční dráhu, která v tuto dobu projížděla ve směru od spodu Václavského náměstí k Muzeu.“

Výpověď svědka Palachova protestu Josefa Kříže, 17. leden 1969

Jan Palach si u zábradlí kašny odložil kabát a z aktovky vyndal lahvičku s nápisem Ěter. Otevřel ji nožem a dal si ji k obličejí. Poté se u kašny polil benzinem a zapálil. Přeskočil zábradlí, proběhl mezi zaparkovanými automobily směrem k pomníku sv. Václava. Poté byl málem sražen projíždějící tramvají. Padnul na vozovku a byl zde náhodnými svědky uhašen jejich kabáty. Na Palachovu výzvu otevřeli přihlížející aktovku zanechanou u kašny a přečetli si jeho dopis. Po několika minutách na místě zastavila sanitka ministerstva vnitra, která jela náhodou kolem.

Popálený mladík, který byl stále při vědomí, byl nejdříve převezen do nemocnice na Karlově náměstí. Zde však nebyl službou přijat a sanitka byla poslána do Legerovy ulice, kde tehdy sídlila Klinika plastické chirurgie Fakultní nemocnice na Vinohradech, jejíž součástí bylo oddělení pro léčbu popálenin. Přijat zde byl ve 14.45 hodin. Když byl odvážen do nemocničního pokoje, zdůrazňoval zdravotním sestřám, že není sebevrah, ale že se zapálil na protest – podobně jako buddhisté ve Vietnamu.

Smrt

„Člověk se musí bránit proti tomu zlu, na které právě stačí.“

Jan Palach, 17. leden 1969

Podle vzpomínek zdravotního personálu trval Jan Palach po celou dobu na tom, že skupina jeho následovníků skutečně existuje. Na otázku, kdo jsou její členové, však odmítal odpovědět. Zdravotní stav Jana Palacha byl po celou dobu hospitalizace velmi kritický. Lékařka MUDr. Marta Zádorožná při jeho přijetí na oddělení konstatovala, že utrpěl popáleniny druhého a třetího stupně na téměř 85 procentech těla, což je v naprosté většině případů neslučitelné se životem. Přesto se Palach, kterému byly podávány analgetika pro utlumení bolesti, zajímal o ohlasy svého činu.

V neděli 19. ledna 1969 ošetřující lékař MUDr. Radko Vrabec zavolal Palachově známé z kolejí Evě Bednárikové a požádal ji, aby okamžitě přišla do nemocnice, protože s ní chce pacient mluvit. Jan Palach ji měl údajně požádat, aby vyřídili vzkaz ostatním členům skupiny, aby se neupalovali. Zůstane patrně otázkou, zda se ve skutečnosti jednalo o Palachovo autentické přání. Dne 19. ledna 1969 v 15.30 hod. konstatovali lékaři smrt Jana Palacha. Večer bylo jeho tělo převezeno. Zde se podařilo sochaři Olbramu Zoubkovi sejmout posmrtnou masku.

Reakce společnosti

Již večer 16. ledna 1969 vysílal rozhlas zprávu o sebeupálení studenta filosofické fakulty J. P. V dalších dnech pak následovaly stovky zpráv, reportáží a komentářů k Palachovu činu jak v domácích, tak zahraničních médiích. Veřejnost byla jeho radikálním protestem šokována a otřesena.

Dne 20. ledna 1969, den po smrti Jana Palacha, prošel Prahou pietní průvod, kterého se zúčastnilo několik desítek tisíc lidí. Akce organizovaná Svazem vysokoškolského studentstva Čech a Moravy začala na Václavském náměstí a skončila před budovou Filozofické fakulty UK. Podobné trizny se uskutečnily také v mnoha dalších městech Československa.

Následovníci

„Nedělám to proto, aby mne někdo oplakával, nebo proto, abych byl slavným, anebo snad, že jsem se zbláznil. K tomuto činu jsem se odhodlal proto, abyste se už vážně vzchopili a nedali s sebou vláčet několika diktátory!“

Z prohlášení Jana Zajíce, které adresoval československým občanům, únor 1969

Podle dostupných svědectví skupina zmíněná v Palachově posledním dopisu patrně vůbec neexistovala.

Podle studie Milana Černého se od ledna do dubna 1969 uskutečnilo v Československu celkem 29 sebevražedných pokusů o sebeupálení, z nichž pouze u tří osob (Jan Palach, Jan Zajíc a Evžen Plocek) byly motivovány politicky.

Osmnáctiletý student železniční průmyslovky v Šumperku Jan Zajíc se od 21. ledna 1969 účastnil před Národním muzeem v Praze hladovky na podporu Palachových požadavků. Do Prahy odjel 25. února 1969 vlakem. Zapálil se na chodbě domu č. p. 39 na Václavském náměstí a na místě zemřel.

Poslední známou živou pochodní na československém území v roce 1969 byl Evžen Plocek z Jihlavy, devětatřicetiletý otec rodiny, odborář a delegát Vysočanského sjezdu KSČ. Zapálil se na největším jihlavském náměstí (dnes Masarykovo náměstí) na Velký pátek 4. dubna 1969. Mimo Jihlavu však zůstal jeho čin bez odezvy. Jedním z důvodů byla skutečnost, že o něm již média nesměla na rozdíl od Palachova protestu informovat.

Palachův týden

„Umřel, protože chtěl vykřiknout co nejhlasitěji. Chtěl, abychom si uvědomili, co se to s námi děje, abychom viděli, co to vskutku děláme, a uslyšeli, co to vskutku říkáme v tom čase ústupků, o kterých se říkalo, že jsou nezbytné, kompromisů, které byly vydávány za rozumné, a taktizování, o kterém se leckomu chtělo věřit, že je chytré. Vytrácelo se tehdy

vědomí, že i pod největším tlakem musí při tom všem cosi zůstat, cosi základního, s čím na trh už nelze a bez čeho lidský život ztrácí svou nezadatelnou důstojnost.“

Z dokumentu Charty 77 k 20. výročí sebeupálení Jana Palacha, 15. leden 1989

Památka Jana Palacha se do československého veřejného prostoru vrátila až v roce 1989 u příležitosti dvacátého výročí jeho protestu a smrti. Situaci zdramatizoval anonymní dopis, který obdržel 9. ledna 1989 tehdejší opoziční představitel Václav Havel. Neznámý autor v něm oznamoval, že se 15. ledna 1989 zapálí na Václavském náměstí po vzoru Jana Palacha na protest proti politickým poměrům. Vzpomínková akce na Václavském náměstí byla úřady zakázána a představitelé opozičních skupin byli zadrženi. Lidé však na náměstí přesto přišli a demonstrace pokračovaly i v několika následujících dnech. Většinou byly razantně rozehnány za pomoci vodních děl a pohotovostních jednotek. Na konci „Palachova týdne“ tj. 21. ledna 1989 znemožnily úřady ve spolupráci s bezpečnostními složkami také konání pietního aktu u Palachova hrobu ve Všetatech.

Zdroj: <http://www.janpalach.cz/>

Dne 16.ledna žáci a učitelé ze ZŠ Jana Palacha uctí památku dne, kdy se před 50 lety mladý student Jan Palach zapálil, aby zburcoval národ k akci.

*„Člověk se musí bránit proti tomu zlu, na které právě stačí.“
Jan Palach, 17. leden 1969*

PRÁCE ŽÁKŮ

Na následujících stránkách si můžete přečíst ukázkou ze slohových prací žáků 6.A a 7.B.

Den blbec

Ahoj. Moje jméno je Laura. Je mi 16 a chodím na střední průmyslovou školu. Dnes je pátek a k tomu 13., a proto pevně doufám, že se mi nic nestane.

Ve středu a ve čtvrtek jsem nebyla ve škole. Když přicházím do třídy, tak vidím, že všechno je úplně jinak. V mojí lavici sedí můj úhlavní nepřítel. Říkám si, že je všechno dobré, ale potom dostávám trojku, dvojku, čtyřku a další hrozné známky.

Když přicházím domů, tak jsem úplně zničená. Táta má blbou náladu, takže když mu povím, co se stalo, tak se naštve, začne na mě řvát a poté přestává se se mnou jako na truc bavit. Vůbec mi to nevádí, bohužel ještě nevím, co bude večer.

Je tu večer. Najednou mi někdo volá. Zjišťuji, že je to můj kluk, ale zní nějak divně. Říká, že už se mnou nechce chodit a hned potom to típnul. Jsem naštvaná, zoufalá a táta se mou nemluví. Do toho všeho mi ještě volá kamarádka, že jí zemřel pes. Když se potom druhý den vrátila mamka z práce, řekla jen: „Jo, jo, občas mívá člověk prostě den blbec.“

Kája, 6.B

Jak jsem se ztratila

Jednoho dne mě a mé kamarády začal zajímat tropický deštný les na nedalekém ostrově. Asi po měsíci přemýšlení jsme se tam společně vydali. Vzali jsme si člun a všechno potřebné a vyrazili. Když jsme dojeli, tak jsme vyndali věci z člunu a šli prozkoumat ostrov. Viděli jsme spoustu zajímavých živočichů a rostlin. Po hodině jsme se zastavili, abychom si odpočinuli.

Už jsme se chystali pokračovat dál, když v tom jeden z kamarádů vykřikl: „Utíkejte, tygr!“ Všichni jsme se rozutekli. Všichni však běželi opačným směrem než já.

Zůstala jsem tam sama. Doufala jsem, že budou někde v okolí, ale nebyli. Šla jsem je hledat. Pořád křičela, ale nikdo se neozýval. Po nějakém čase jsem někoho z nich v dálce zaslechla. Vydala jsem se za tím známým hlasem. Až najednou jsme se viděli a rozeběhli jsme se k sobě.

Odpočinuli jsme si a vydali se zpátky ke člunu. Nakonec jsem se dozvěděla, že si kamarád s tím tygrem dělal srandu. Všichni jsme se nakonec smáli a máme super zážitek.

Nikča B., 7.B

TIPY A RECENZE

Také v novém roce pokračuje naše pravidelná rubrika, ve které přinášíme zajímavé tipy z filmové nebo knižní oblasti. V tomto čísle jsme přidali také tipy na nové či oblíbené počítačové hry.

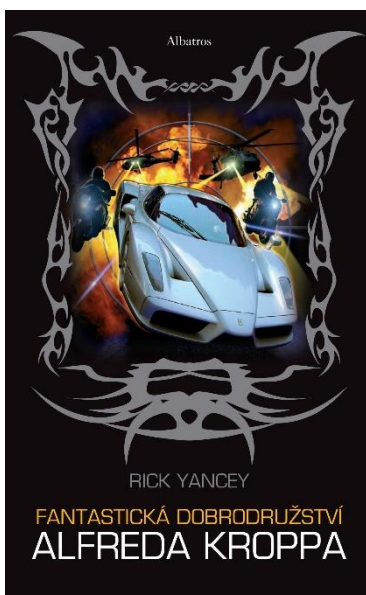
Tipy na oblíbené knížky od našeho redaktora Michala Šandy ze 7.B

STRÁŽCI MINULOSTI

Damian Dibben

Strážci minulosti jsou opět ve velkém nebezpečí. Zásoby atomia, nezbytné látky, která jim umožňuje cestovat časem, se hrozivě ztenčují. Jake a jeho přátelé jsou proto vysláni na další dobrodružnou výpravu. Krutá zrada však způsobí, že nevědí, komu mohou vlastně věřit. Na scénu totiž vstupuje nový a ještě mnohem nebezpečnější člen zločinné Zekdtovy rodiny, který má v plánu ovládnout starověký svět. A tak jsou strážci nuceni cestovat dále do minulosti, daleko hlouběji než kdy předtím, aby zachránili tehdejší svět i celou planetu pro budoucí generace.

V tomto příběhu čeká strážce minulosti další vzrušující dobrodružství, které je zavede přímo do samého středu starověkého světa, do ulic Říma v době jeho největšího rozkvětu.

FANTASTICKÁ DOBRODRUŽSTVÍ ALFREDA KROPPA

Rick Yancey

Chcete vědět, jak se patnáctiletý Alfred Kropp může zaplést do fantastického dobrodružství v honbě za bájným mečem Excaliburem, bojovat po boku posledního rytíře a stíhat nepřátele v závodním Ferrari? Přečtěte si akční fantasy o rytířích Kulatého stolu v moderních převlecích!

Náš redaktor Pepa Straka ze 7.B pro vás zrecenzoval dvě počítačové hry.

Fortnite

Fortnite Battle Royale lze hrát samostatně nebo v malých skupinách (max. 4 hráči). Cílem hry je zůstat poslední naživu ze 100 hráčů. Na začátku hry je 100 hráčů spuštěno z létajícího autobusu na mapu, na níž jsou náhodně generované zbraně, elixíry a další vybavení. Průběhem času se bezpečná zóna zmenšuje a hráči mimo tuto zónu končí. Přežívající hráči jsou tlačeni do menších a menších prostorů a jsou nuceni se střetávat. Hráči mohou poraženým nepřátelům vzít vybavení.

Overwatch

Overwatch je střílečka z pohledu první osoby založená na souboji dvou týmů o šesti hráčích. Hráči hrají za jednu z dvaceti devíti postav.

Herní módy v režimu Arcade

3v3

- V tomto módu se hraje 3 proti 3 hráčům a nejsou zde lékárničky. Hraje se do tří.
- Když za nějakou postavu vyhrajete, už za ni hrát nemůžete vy a nikdo z vašeho týmu také ne.

1v1

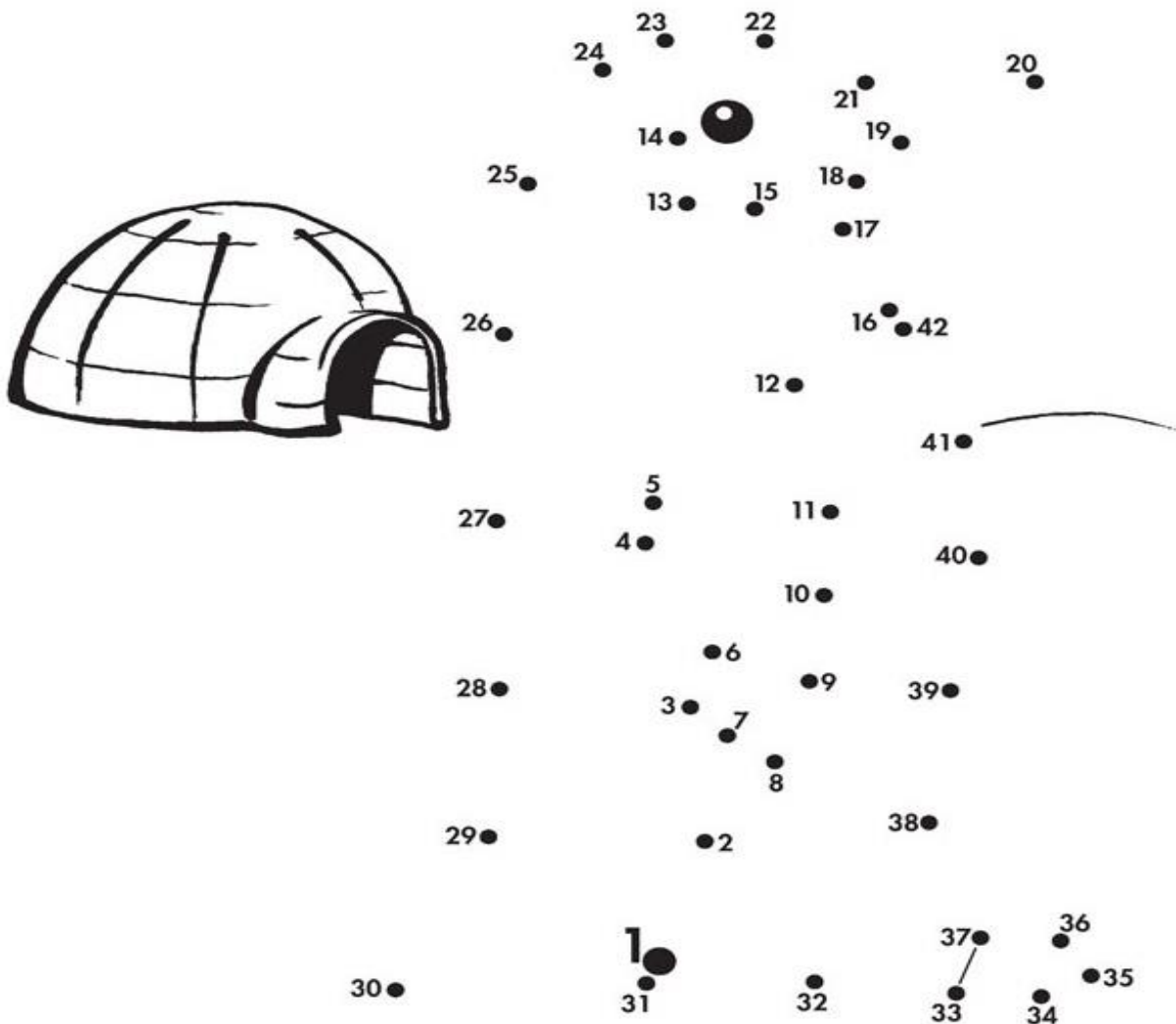
- Hraje se 1 proti 1 s tím, že postavy se vybírají náhodně a nejsou zde lékárničky. Abyste vyhráli, musíte vyhrát pětkrát.

ZÁVĚR

Příští číslo časopisu Džej. Pí. vyjde v pátek 8. února 2019.

V dalším čísle se můžete těšit nejen na naše pravidelné rubriky, ale také například na reportáž o aktivitách školní družiny, dále si budete moci pročíst tipy na zajímavá místa pro lyžaře nebo prohlédnout ukázkou výtvarných prací žáků prvního stupně.

i-creative.cz

Na lednovém vydání časopisu Džej. Pí. se podíleli:
Josef Straka, Michal Šanda – oba 7.B, Vojtěch Matějka – 7.A
a paní učitelky Barbora Petříčková a Eva Sosnovcová